

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita

DECIZIA nr. 129 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** - CIF RO ..., cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. F-HR .../2012** emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxx.xxx lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală înregistrată sub nr. .../2011, solicită anularea deciziei de impunere pentru suma contestată, invocând următoarele motive:

Societatea contestatară precizează că toate facturile care nu au fost recunoscute ca fiind legale au fost emise de SC Y SRL, unul dintre principalii furnizori ai societății, menționând în continuare, că nu există o situație cu aceste facturi.

Societatea mai arată că în punctul de vedere a specificat că nu este de acord cu cele stabilite, dar organul de control la discuția finală nu a ținut cont de acesta.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-HR .../2012, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

Perioada verificata 01.03.2010 - 30.04.2012.

Inspecția fiscală s-a efectuat în vederea verificării sumei negative a TVA, solicitată la rambursare de **SC X SRL**, în valoare de xxx.xxx lei, rezultată din decontul de TVA nr. .../2012, care a fost soluționat astfel:

- TVA solicitat la rambursare xxx.xxx lei
- TVA aprobat la rambursare 0 lei
- TVA respins la rambursare xxx.xxx lei.

Taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare rezultă din deducerea taxei aferentă facturilor emise de SC Y SRL RO ... Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere TVA din facturile emise de această societate în perioada 01.03.2011 – 30.04.2012 pentru cumpărări de diferite sortimente de tablă în sumă totală de xxx.xxx lei din care TVA xxx.xxx lei.

Motivul neacceptării la deducere a TVA în suma totală de xxx.xxx lei era că facturile în cauză nu cuprind toate informațiile obligatorii prevăzute de art. 155 din Codul fiscal, cum ar fi seria facturii, prețul unitar, numărul de înmatriculare a vehiculului cu care s-a efectuat transportul.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de Inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă SC X SRL poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de xxx.xxx lei evidențiată în facturile emise de SC Y SRL pentru cumpărări de diferite sortimente de tablă, în condițiile în care facturile prezentate la inspecție fiscală nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, **SC X SRL** a dedus TVA în sumă totală de xxx.xxx lei aferentă facturilor fiscale emise de SC Y SRL RO ... în perioada 01.03.2011 – 30.04.2012 pentru cumpărări de diferite sortimente de tablă în valoare totală de xxx.xxx lei.

Organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art. 146, respectiv art. 155 din Codul fiscal, nu au acordat dreptul de deducere pentru TVA în sumă de xxx.xxx lei, implicit au respins la rambursare pe considerentul că facturile în cauză nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, nu conțin toate informațiile obligatorii prevăzute de lege, iar societatea nici nu a putut prezenta documente pentru justificarea transporturilor produselor.

Societatea contestatară prin contestația depusă arată că nu este de acord cu cele stabilite, invocată și la discuția finală, dar nu depune și nici nu

precizează dacă facturile emise de SC Y SRL au fost completate, ulterior inspecției fiscale, cu informațiile obligatorii prevăzute de lege.

În drept, sunt incidente prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Printre elementele obligatorii care trebuie să conțină factura, ca să fie deductibil TVA, art. 155 alin.(5), prevede:

„a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, **prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;**

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate este deductibilă doar în situația în care condițiile prevăzute de lege sunt îndeplinite, printre care principala condiție este ca persoana impozabilă să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), printre care se află și serii care identifică factura în mod unic, data livrării bunurilor, denumirea, cantitatea și prețul unitar a bunurilor livrate, referire la alte documente, etc.

Or, organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere TVA aferent facturilor emise de SC Y SRL pe considerentul, că facturile în cauză nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, nu conțin toate informațiile obligatorii prevăzute de lege, cum ar fi seria facturii, prețul unitar, numărul de înmatriculare a vehiculului cu care s-a efectuat transportul.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei, se reține că contestatara, nici prin punctul de vedere și nici prin contestația, nu este de

acord cu neacceptarea la deducere a TVA aferent facturilor emise de SC Y SRL, dar nu depune dovezi, respectiv facturi fiscale completate cu informațiile obligatorii prevăzute de lege.

Având în vedere cele reținute în cuprinsul prezentei decizii, se reține, că pentru îndeplinirea condițiilor de deductibilitate a taxei pe valoarea adăugată nu este suficient că societatea să dețină o factură care să fie înregistrată în contabilitate, aceasta **trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal** cu modificările și completările ulterioare, iar **la baza operațiunilor trebuie să aibă documente justificative legale, care să confirme realitatea acestora.**

În acest sens s-a pronunțat, în interesul legii, și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, potrivit căreia **“taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată”**.

Având în vedere cele reținute, prevederile legale invocate mai sus precum și documentele existente la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„ Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal ataca”,

se va respinge contestația ca neîntemeiată și pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **xxx.xxx lei** respinsă la rambursare.

Se precizează, că în cazul în care dreptul de deducere a TVA nu a fost acceptat pentru neîndeplinirea condițiilor și formalităților de exercitare a dreptului de deducere (lipsă informații), societatea are posibilitatea de a deduce TVA în urma îndeplinirii acestor condiții, potrivit prevederilor art. 147¹ și 159 din Codul fiscal și pct. 81² din normele metodologice de aplicare al acestuia, care se aplică și ulterior unui control fiscal.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 146 alin. (1) lit. a), art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu

modificările și completările ulterioare, precum și art. 206, art. 209, art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva deciziei de impunere nr. F-HR ../2012 pentru suma de **xxx.xxx lei** reprezentând **taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,